

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1472/06
01.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića, Nikole Stanojevića i Slobodana Dražića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.413/06 od 8.6.2006. godine, u sednici veća održanoj 1.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.413/06 od 8.6.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Indiji P1-85/04 od 30.6.2005. godine, stavom I izreke usvojen je tužbeni zahtev tužioca i poništeno rešenje generalnog direktora tužene broj 1311-08-04 od 29.7.2004. godine kao nezakonito, i naloženo tuženom da tužioca vrati u preduzeće na poslove koje je obavljao do donošenja osporenog rešenja. Stavom II izreke prekinut je postupak po delu tužbenog zahteva tužioca koji se odnosi na isplatu naknade štete u visini izgubljene zarade i drugih primanja po kolektivnom ugovoru od dana prestanka radnog odnosa do povratka tužioca na rad kod tuženog, sa zakonskom zateznom kamatom za svaki dospelu iznos po mesecima od dana dospelosti do isplate ukupnog iznosa, a do pravnosnažnog okončanja postupka po stavu I tužbenog zahteva. Stavom III izreke obavezan je tuženi da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 38.750,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.413/06 od 8.6.2006. godine, uvažena je žalba tuženog pa je presuda Opštinskog suda u Indiji P1-85/04 od 30.6.2006. godine preinačena u pobijajućem usvajajućem delu odluke o glavnom zahtevu (stav 1. dispozitiva), pa je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio poništaj rešenja tuženog broj 1311-8-04 od 29.7.2004. godine, i da se naloži tuženom da tužioca vrati na rad na poslove koje je obavljao do donošenja osporenog rešenja, odbijen kao neosnovan. U ostalom pobijanom obavezujućem delu odluke o troškovima postupka (stav III dispozitiva) ukinuta je prvostepena presuda i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tužilac je izjavio reviziju sa dopunom zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. ZPP-a, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nije učinjena ni bitna povreda iz tačke 12. tog člana, na koju tužilac revizijom ukazuje, jer osporena presuda sadrži jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je kod tuženog obavljao poslove rukovaoca intermiksa-smenovođe sve do 29.7.2004. godine, kada mu je otkazan ugovor o radu, zato što je dana 12.7.2004. godine svom pretpostavljenom u odeljenju procesa miksera "prebacio" za nemogućnost vođenja procesa rada po novoj sistematizaciji, a nakon njenog komentara da se kadrovskom politikom i sistematizacijom u preduzeću bavi vlasnik, tužilac joj je rekao da ona nije ništa tehnički unapredila, da drugi rade za nju da bi ona napredovala, te da će on svu svoju energiju i snagu utrošiti da nju i još jednog kolegu skloni iz preduzeća, da se neće smiriti dok im ne vidi leđa i ne slomi ih, i da će tek tada biti zadovoljan makar i on otišao iz firme, ali tek posle njih. Nakon upozorenja o postojanju razloga za otkaz ugovora o radu, rešenjem tuženog od 29.7.2004. godine, donetim na osnovu člana 101. stav 1. tačka 4, člana 104. člana 105, 106 i 120. stav 1. tačka 1. Zakona o radu tužiocu je otkazan ugovor o radu, zbog učinjene teže povrede radne discipline utvrđene članom 25. stav 1. alineja 8. i stav 2. Ugovora o radu, sa tim datumom. Inače on je tada bio predsednik sindikalne organizacije tuženog.

Na osnovu takvog činjeničnog utvrđenja pravilno je drugostepeni sud našao da tužilac nije poštovao radnu disciplinu, i da je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca, pa su se stekli uslovi za otkaz ugovora o radu u smislu člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu.

Pravilno je izraženo stanovište drugostepenog suda u pogledu primene relevantnih propisa za ocenu zakonitosti

otkaza ugovora o radu i neosnovanosti tužbenog zahteva tužioca za poništaj otkaza i vraćanja na rad. Naime, nepoštovanje pravila na radu ili u vezi sa radom, predstavlja povredu radne discipline i opravdan razlog za otkaz ugovora o radu u smislu člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu. Pravilno je drugostepeni sud zaključio da tužilac kao sindikalni aktivista i predstavnik zaposlenih ne može biti zaštićen ni domaćim ni međunarodnim propisima u slučaju kada drugom zaposlenom kaže da će on svu svoju energiju i snagu utrošiti da tog zaposlenog skloni iz preduzeća i da se neće smiriti dok im ne vidi leđa i da će tek tada biti zadovoljan.

Netačan je revizijski navod da je spornim rešenjem tužiocu otkazan ugovor o radu zbog povrede radne obaveze iz člana 101. stav 1. tačka 3 i 4. Zakona o radu i da primena ta dva razloga kumulativno kao osnov za otkaz ugovora o radu nije moguć, jer jedan drugog isključuju. Stoga, što mu je otkaz dat samo sa razloga iz tačke 4. zbog povrede radne discipline a ponašanje tužioca svakako predstavlja povredu radne discipline čime je nastao opravdan razlog za otkaz ugovora o radu u smislu člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu, koji mu je dat u zakonom propisanoj proceduri uz omogućavanje prava na odbranu.

Neosnovani su revidentovi navodi o navodnoj nepouzdanosti standarda ponašanja koji bi vodio zaključku o nepoštovanju odnosno povredi radne discipline. Zato što bi i sa pravnog aspekta Vrhovnog suda to bilo svako ono ponašanje zbog kojeg ne može da nastavi rad kod poslodavca, pa verbalni sukob na radu, kao u konkretnom slučaju. Imajući u vidu da on nije bio u vezi revidentove sindikalne aktivnosti, odnosno delovanja kao sindikalnog predstavnika, da bi uživao zaštitu od postupka otpuštanja zbog statusa aktivnosti članstva u sindikatu, u smislu Konvencije MOR-a br. 135 o radničkim predstavnicima ("Službeni list SFRJ", br. 14/82) i preporuke broj 143. koja je prati.

Na osnovu člana 405. stav 1. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz